

[Kurt Brauer.]

håb at hente netop på de tre hovedområder, som jeg har taget frem.

Med hensyn til forebyggelsen må man sige, at hele den offentlige debat om sociallovgivning, så længe jeg kan huske tilbage og i hvert tilfælde siden socialreformkommissionen færdiggjorde sit arbejde og en bistandslov var i sigte, har drejet sig om forebyggelse i stedet for helbredelse. Det er jo en debat, vi har ført meget længe i Danmark. Den offentlige debat om selve dette lovforslag har siden dets første fremsættelse været imod lovforslagets mangel på refusion af udgifter til forebyggelse via rådgivning og vejledning. Her må man sige, at der er ikke nogen på Slotsholmen, der har fulgt med. Der er ikke sket et kviddel på Slotsholmen i den anledning. Der er ikke sket noget her på Christiansborg, og tilsyneladende har det hos skiftende ministre stået lige så skralt til med hensyn til viljen til at gøre noget ved det problem i stedet for bare at snakke om det. Jeg må sige så skarpt, som det er mig muligt her, at SF vil ikke tage medansvaret for en lov, som ikke klart økonomisk inspirerer kommunerne til at tage fat på problemet forebyggelse. Man får os simpelt hen ikke med til det. Det ville være hykleri, om vi ikke her fra statsmagts side og fra folketingets side bekendte en vilje til økonomisk at inspirere kommunerne til at gå ind i det forebyggende arbejde. Man får ikke socialistisk folkeparti med, hvis det ikke sker. Så er det sagt.

Uddannelse havde jeg fremme i min første tale også. Jeg må sige, at forslaget her opererer jo med en temmelig vidtstrakt overgang til en transgsbedømmelse af de sociale klienters situation i stedet for at operere med retskriterier, som vi er vant til det i dag. Jeg tror med hensyn til denne overgang til transgsbedømmelse i stedet for bevarelse af retskriterierne, at i en tid, hvor kvalificeret, uddannet personale ikke er til rådighed, og hvor samfundet producerer sociale klienter med mere og mere udviklede problemer, er det simpelt hen uforvarligt uden videre at overlade det til et skøn, hvilken indsats der skal ydes over for klienterne.

Jeg har tidligere kaldt transgsbegrebet et meget smukt begreb, og vi ser det virkelig som et efterstræbelsesværdigt endemål, no-

get vi engang bør kunne nå frem til, at man virkelig bedømmer folk efter deres trang og ikke hager sig fast i gammeldags retskriterier, som meget ofte har en tendens til at blive øverste grænse for, hvad klienten får udbetalt. Men jeg er meget, meget bange for uden det tilstrækkelige uddannede personale at kaste Danmarks sociale klienter ud i det, som så smukt kaldes en transgsbedømmelse, i dag.

Jeg mener, at vi på et eller andet tidspunkt bør have en uddannelsesdebat her, jeg håber på en uddannelsesdebat specielt for socialektoren. Jeg håber, at ministeren på et tidspunkt vil finde det umagen værd at give folketinget en redegørelse for, hvorledes han ser de sociale uddannelser i sammenhæng. Ved en stillingtagen til uddannelserne inden for det sociale område kan man regne med et SF, som vil støtte tanken om en intensivering af uddannelsen — for der mangler rent faktisk folk — og støtte efteruddannelsen af det allerede uddannede personale, så de virkelig effektivt bliver i stand til at håndtere disse nye love, som vi har kastet ud i de senere år. Vi vil drage omsorg for, at de uddannede, som vi således producerer, virkelig bruges i et direkte klientsamarbejde, i stedet for som i dag at sidde og rode i det, som jeg engang har kaldt den svovlgule pøl af dansk mistro og mistillid, som os er ud af hele vores sociale lovgivning. Der sidder de højtuddannede, virkelig effektivt uddannede mennesker, inde bag ved skranker, begravet i papirdynger, mens personale, som er uddannet til administration, står og klientbehandler direkte fremme ved skranken. Det er sådanne tilstande, som vi gerne så man gjorde noget effektivt for at komme til livs.

Om styringsproblemerne — det sidste, jeg vil nævne her — vil jeg godt gøre nogle principielle bemærkninger. Nu har der jo været talt noget om bloktilskud til afløsning af de finansieringsregler, som er foreslået efter forslaget, og jeg kan forstå på flere partiordføreres udtalelser her, at finansieringsformen måske nok strammer sig sammen om bloktilskud. Det ville jeg i og for sig også gerne støtte. Vi har netop produceret et forslag om en enhedsskat, hvor vi jo klart går ind for bloktilskud, men man bør mærke sig passusen i vort forslag om en enhedsskat, hvor vi opererer med tanken om, at